

DOMOVINA

Oglasi:

Za 1 mm × 60 inseratnega stolpca mali Din 0-20, uradni D 0-30, poslano, posmrtnice i. reklame D 0-50. Večkratne objave popust.

Izhaja vsak petek.

Upravištvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ul. 54.
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

Naročnina:

Mesečno Din 1.—, četrletno Din 3.—, polletno Din 6.—, celoletno Din 12.—.

Za plotom je lahko bevsirati

Tudi preprost človek, kmet in obrtnik, zna misliti ter ne nasede vsaki pasti, ki jih nastavljajo klerikalci po deželi. Pameten kmet ve, da je mnogo težje delati v vladi nego kritizirati in zmerjati na vlado. Tako je dejal preprost obrtnik: „Saj vemo, da pes za plotom mnogo korajznejše laja, nego na cesti.“ Če si za plotom ne dobiš tako lahko kamena v hrbet, kakor pa, če stojiš na cesti in se nimaš kam skriti.

Tako je pri nas s kritiziranjem sedanjega dela v vladi. Ljudje so nezadovoljni, kar je še posledica povojnih slabih razmer, in ta nezadovoljnost se da včasih izkoristiti, seveda ne pri pametnih ljudeh. Klerikalci jo izkoriščajo na najogabnejši način. Oni gredo med preproste nevedne ljudi in jim kričijo: „Glejte, vsega zla so krivi naprednjaki!“ Tercijalka in božji voleki, katerih ne manjka nikjer na svetu, kimajo s svojimi zeljnatimi glavami, da se človek boji, da se jim bodo odlomile. Toda poslušati je treba tudi ugovore, ki jih vrže misleč preprost človek klerikalnemu agitatorju v obraz. Človek, ki je imel že mnogo opravka z božjimi voleki, se čudi, koliko je med našim narodom že pravilnega umevanja napredne misli in koliko razsodnosti razumevanja današnjih težavnih razmer.

Zato naj klerikalci, ki se skrivajo za plotom, nikar ne mislijo, da je naš narod ves neveden in omejen. Najrazumnejši in najpoštenjši med ljudstvom so organizirani v naprednih strankah: v demokratični stranki in pa pri samostojnih kmetih. Med temi so vztrajni in neomajni borilci za napredno stvar. Teh ne omaje niti najbolj skrbno pripravljena kleveta, ki naj bi v njih očeh uničila ugled najmarljivejših in najpoštenjših naprednih voditeljev. Zaupnice, ki jih izrekajo podeželske organizacije JDS svojim voditeljem, so jasen dokaz, da je kleveta bankirja Kamenarovića padla v nič, kot kamen, ki štrbunkne v vodo, napravi kolobarje, a potem izgine za vedno na dnu. Takšen kamen je Kamenarović, (ki pač ima tudi značilno ime, ki izvira od kamena) katerega gonjo so hoteli najbolj izkoristiti klerikalci.

S klevetami in zmerjanjem se doseže le trenutno razburjenje, kakor razburi kamen vodo, potem pa se razburjenje poleže, in ko ljudje, trenutno zapeljani, začnejo treznejše in mirnejše premišljevat, spoznajo vso ogabnost in zahrbtnost temnih hujšakških elementov. Demokratske stranke puhla zaplotniška kleveta ne bo ugonobila, ker ima laž vedno kratke noge.

Politični pregled

V narodni skupščini je te dni na tozadavne interpelacije govoril minister Ninčič

o naših odnošajih z Italijo

ter izrazil upanje, da se vsa vprašanja v kratkem razčistijo. Šele potem bo mogel poročati natančno in podrobno o vseh teh zadevah.

Za njim je poslanec Kučić prebral brzojavko, ki poroča, da se priprav-

ljajo na Reki novi nemiri

pod laškim okriljem. Minister Ninčič je nato naglašal, da je to tehten dokaz za to, kako nujno je potrebno, da uredimo naše odnošaje z Italijo.

V razpravi o

našem finančnem položaju

je finančni minister Kumanudi naglašal, da se država že 7 mesecev ni nanovo nič zadolžila pri Narodni banki in da ni več daleč čas, ko bo

G. Keller-I. Albrecht:

Romeo in Julija na kmetih

(Nadaljevanje 8.)

Če si krenil za ovinek reke, je stal tam star plešast trebušnik čisto nag na kaki skali in je ribaril. Kljub temu, da je bil v vodi, je vendar imel črne noge. Človek bi mislil, da je v škornjih. Vsakdo je imel kraj sebe lonček ali pa škatlico, kjer so mrgoleli črviči, ki so jih bili nabrskali v ostalem času. Kadar je bilo nebo prepreženo z oblaki ter je bilo vreme soparno in mrko, dež obetujoče, je stalo največ teh ljudi kraj reke. Billi so negibni, kakor vrsta svetniških in preroških slik. Kmetje so z žiwino in vozovi brezbrizno hodili mimo njih, čolnarji se niso ozirali nanje, medtem ko so oni sami tiho mrmrali zoper moteče čolne.

Ikdor bi Mancu pred dvanajstimi leti, ko je z lepo uprego oral na hol-

mu nad bregom, prerokoval, da se bo nekoč pridružil tem čudnim patronom in z njimi vred lovil ribe, bi bil slabo naletel. Tudi zdaj je za njihovi hrbti jadrno hitel mimo njih navzgor ob reki, kakor svojeglav duh z onega sveta, ki si išče za svoje prekletstvo prikladnega samotnega prostorčka kraj temnih vodâ. Da bi stala s protico, nista imela s sinom dovolj potrpljenja. Spomnila sta se, kako love v potokih ribe kmetje na razne druge načine, posebno z rokami, kadar so razposajeni. Zato sta jemala protice s seboj le radi lepšega in sta hodila kraj potokov, v katerih sta vedela, da žive dobre in drage postrvi.

Martiju, ki je še ostal na deželi, je medtem tudi šlo vedno slabše. Pri tem mu je bilo na vse pretege dolgčas. Zato je tudi on začel z ribarjenjem, mesto da bi bil obdeloval svoje zanemarjeno polje, in je cele dni štrofotal po vodi. Metka se ni smela ganiti od njega in mu je mo-

naš državni proračun brez primanjkljaja. Ameriško posojilo se ne bo porabljal za pokritje državnih dolgov, ampak izključno samo v produktivne svrhe.

V Avstriji je izbruhnila

stavka v vsem poštnem in železniškem prometu,

ki je po vseh znamenjih mnogo nevarnejša, nego vse dosedanje. Vlada zatrjuje, da je odločena voditi proti stavkujočim naostrejši boj in uporabiti tudi najsakrajnejša sredstva.

Po časopisnih vesteh so si

boljševiki med seboj v laseh.

Sovjeti so namreč odklonili trgovinsko pogodbo z Italijo. Zmernejši krogi v boljševiških vrstah pa že uvidevajo, da to ni prava pot in da se dandanašnji nobena država ne sme in ne more obdati s kitajskim zidom, temveč iskati zvez tam, kjer jih je pod najbolj ugodnimi pogoji mogoče dobiti. Drugim to ne gre v glavo. Vsled tega bosta menda morala odstopiti Čičerin in Krasin, prvi ljudski komisar za zunanje zadeve, drugi za trgovino. Kakor vse kaže, vlada v boljševiškem paradizu velik dirindaj, ki je bolj podoben peklu nego nebesom.

Dopisi

Iz tržiške okolice na Gorenjskem.

Malokdaj se kaj sliši v „Domovini“ iz našega kraja. Gremo sicer naprej kot drugod. Tudi naši klerikalci se dobro gibljejo in ne obupavajo nad prihodnostjo. Tega se jim tudi ni bati, posebno še, če se od naše strani ne bo prijelo odločno za delo, bodisi že potem od pripadnikov JDS ali pa SKS, to je demokratov in samostojne kmetske stranke. Zadnji čas so občutili naši klerikalci jako hud udarec. Mi bi ga niti ne omenjali in ne spravljali v javnost, ko bi se tudi

rala nositi posodo in orodje po mokrih travnikih, čez potoke in raznotere tolmune ob lepem in slabem vremenu. Doma je morala zanemarjati medtem celo najnujnejša opravila. Razven njiju namreč pri Martijevih ni bilo žive duše več in je tudi ni bilo treba, ker je Marti večino svoje zemlje prodal. Imel je le še malo njiv, ki jih je obdelaval s svojo hčerjo prav zanikrno — ali pa sploh ne.

Tako se je zgodilo, da je nekega večera šel ob precej globokem in deročem potoku, po katerem so pridno švigale postrvi. Nebo je bilo prevlečeno s temnimi oblaki. Tedaj je nenadoma naletel na sovražnika Manca, ki je šel po drugem bregu. Kakor ga je zagledal, se je vzbudil v njem strašen srd in zasmeh. Dolga leta si že nista stala tako blizu skupaj nasproti, razen pri sodišču, kjer pa se nista smela zmerjati. Razkačen je torej sedaj zavpil Marti:

„Kaj počneš tukaj, pes? Ali nisi znal ostati v svojem zanikrnem brlogu, ti capin seldvilski?“
„Prideš tudi ti kmalu na vrsto, tat!“ je zakričal Manc. Saj ribe tudi ti že loviš in ti torej ne bo več mnogo treba!“
„Molči, razbojnik!“ je kričal Marti; kajti valovi potoka so tu šumeli močnejše. „Ti si me pahnil v nesrečo!“
Ker so zdaj jele ob potoku še vrbe šumeti vsled vetra, ki je oznanjal bližnjo nevihto, je moral Manc kričati še glasneje:
„Če bi bilo res, bi me zelo veselilo, ti para neumna!“
„O, ti pes!“ je zakričal Marti z one strani, a Manc s te:
„Tele neumno, kakršno si!“
In oni je planil kakor tiger ob potoku in je iskal, kje in kako bi prišel čez. Vzrok za to, da je bil divjejši, je bilo njegovo mnenje, da ima Manc kot gostilničar vsaj dovolj jedi in pijače in da je njegovo življenje ne-

gari če so ta še tako umazana in nepoštena. Vse pride na dan in vse se maščuje. In tako moralno propali človek je celo učil, bila mu je izročena celo mladina v šoli in v raznih cerkvenih organizacijah. Tu, tu pometajte, imate dosti smeti! Pri naših sokolskih organizacijah se ni treba bati, ker takih in enakih kreatur ne trpimo ne za voditelje in tudi ne v društvih. Če smo torej iznesli ta slučaj, ste sami krivi, ker: Bot za bot, zob za zob, in nič drugače. Nekaj se sliši, kar pa ni verjetno, da pride menda sam škof v Križe cerkev preblagoslovit in omahljive ovčice zopet utrdit v veri. Zadnjega sploh ni treba. Zagamanci ostanejo zagamanci in jih ne prepričajo še taka očividna in resnična dejanja. Taki so naši zakrknjeni klerikalci!

Kranjska gora. Poročajo nam: V tukajšnjem klerikalnem taboru se go-dijo prav čudne stvari. Verizništvo se pod klerikalnim plaščem prav čudno razvija. Tako so bili te dni vsled verižništva aretirani cerkovnik Blažič, Jera Petrič in Friderik Ojul, ker so hodili čez mejo v Avstrijo. Tu se splošno govori med ljudstvom, da mora vsakdo, ki hoče biti Orel, biti obenem tudi verižnik. Blažič pridno veriži, njegov oče pa opravlja zanj cerkveno službo. Verižniki se držijo po našem mnenju klerikalizma vsled tega, ker upajo na odpustke. Te dni smo imeli tudi misijon. Gospod župnik so pridigovali zelo navdušeno, da mora vsak katolik imeti v svoji hiši vsaj en katoliški list. Zato menda da bi ljudje od čitanja klerikalnih hujskaških listov še bolj podivjali.

Raka pri Krškem. (Prejeli smo obširen dopis, v katerem se dopisnik pritožuje zoper župnika Škrjanca. Z dopisom se strinjamo, vendar ga žal zaradi pomanjkanja prostora tako obširno ne moremo priobčiti. Ur.) Poročajo nam, kako je župnik Škrjanc blatil učiteljstvo in rovnil proti šoli. Nahujskani njegovi pristaši so nedeljo za nedeljo obmetavali učiteljice s kepami, kamenjem in blatom, ko so se vračale iz cerkve. Hotel je, da naj bi bilo polovico učiteljstva odpuščenega in je sploh na razne nečedne, prav klerikalne načine divjal v cerkvi in časopisju proti učiteljstvu, ki ga sovraži, ker je ono močan in trden steber napredne in narodne misli. Tožiti ni hotel in tudi disciplinarne preiskave ni maral. Učiteljstvo pa jo je samo zahtevalo. Preiskava se je izvršila in je dognala, da je učiteljstvo nedolžno. Ali boste še naprej blatili učiteljstvo?

Braslovče. Pišejo nam: Koliko sramote so že doživele naše lepe Braslovče, odkar imamo dekana Medveda. Dokler je živel rajni de-

kan, naša cerkev ni bila nikdar to-rišče agitacije za klerikalno stranko. Žalibog so morale doživeti Braslovče sramoto, da se je vršil v cerkvi „ofer“ za politični hujskaški shod v Nazarjih. Zdi se nam, kakor da je onečaščen spomin blagopokojnega dobrosrčnega dekana g. Hribernika. Tisti časi, ko je pokojni g. Hribernik delil ubogim denar, so minuli, sedaj se samo grabi, grabi in zopet grabi od ubogih in bogatih. Kaj mogoče, da oblasti politične „ofre“ trpijo.

Polzela. Pišejo nam: O priliki svečanosti povodom kraljeve poroke so se slišale po končani slovesni maši v cerkvi od neke osebe zelo neumestne opazke. Pri nas so osebni malenkostni spori zavzeli take dimenzije, da niti ob takih prilikah ni miru. Zaradi takih bedastih kapric pri nas ni mogoče organizirati naprednih elementov. Takšne razmere izkoriščajo le klerikalci, ki se smejejo naprednjakom, kako se ravsajo med seboj za prazen nič. Naša pripomba k takšnim razmeram je prav kratka in se glasi: Sramota!

Žetale. Tu je umrl v 37. letu svoje starosti Janez Lorber, dober kmet. Nakopal si je v ruskem ujetništvu bolezen. Pokojnik zapušča mlado vdovo z malim otročičkom. Na njegovem domu mu je njegov brat organist Jurij Lorber govoril ginljive besede v slovo, kakor mu je tudi na domu in pri grobu zapel ginljivo „Nad zvezdami“. Tu imamo jako izvrstne pevce, med njimi se odlikujeta zlasti orožnik g. Klešnik in trgovec ter gostilničar g. Franc Svenšek. Dal jima Bog še mnoga leta!

Semič. Pri nas je letos še dovolj vina na prodaj. Jeseni je bilo kupcev precej, pa so ljudje precej visoko držali mošt. Kupci so odšli in kupili vino drugod. Sedaj se nekateri hudujejo, ker ne morejo prodati vina. Vsak pameten gospodar zna prodati svoje blago ob svojem času in po primerni ceni. Največji zabavljaci so seveda klerikalci, ki imajo za vse drugo denar, samo za potrebne stvari ne. Vsa semiška politika se pa največ vrti okoli Froncove zidanice, kjer je včasih „dro ušno“!

Preloka v Beli Krajini. Junij mesec je že, toda mi še vedno nismo prejeli Mohorjevih knjig, dasiravno smo plačali še lani naročnino. Prosimo družbo sv. Mohorja da nam pojasni, zakaj ne dobimo knjig? Ali ni gospod poverjenik mogoče pozabil na kaj? — Radovednež.

Moravče. Pišejo nam: Kdor je pri nas danes narodno in državno zaveden, silno trpi. Poglejmo naše fan-te! Vsak vojak, ki pride na dopust ali

pa se po odsluženi dobi vrne domov, se pritožuje, kako se mu je slabo go-dilo, kako so slabo z njim postopali pri vojaki in podobno. Za nameček privleče na dan še „srbske uši“. Pri tem je pa čudno, da fantje prihajajo domov bolj rejeni in da sploh izgledajo bolje, nego pred odhodom k vo-jakom. Ali je to od slabe hrane in slabega ravnanja? Nam se zdi nekaj drugega. Tukaj so na delu zakoniti elementi več vrst, ki hujskajo ljudi. Vso to mešanico bi nazvali južno-evropsko menažerijo. Da opravičimo izraz, kar naštejmo vse te elemente. Prvič so tisti, ki niso mogli doseči maščevanja nad Srbi; drugič madžaroni in nemčurji, tretjič fanatični boljševiki, četrtič hrvaški zagrizenci, petič tisti zagrizenci, ki se nadejajo izveličanja po rimskem klerikalizmu, ne pa po Odrešeniku — in šestič še srbski zagrizenci, v kolikor mogoče pridejo v poštev. Vse to se tare križem in roviri proti našemu državnemu in narodnemu edinstvu in povzroča res pravo menažerijo. Dokler ne bo vse to iztrebljeno, dotlej bo trpel vsakdo, ki res čuti narodno in državno.

Nova Oselica. (Odgovor dopisniku „Domoljuba“ št. 24.) Ne bi odgo-varjal, ko bi šlo samo za politično mišljenje. Ker sem pa napaden osebno in ker se ljudje naravnost poziv-ljejo na bojkot proti meni, sem pri-moran pokazati, kakšne metode se klerikalci poslužujejo napram one-mu, ki ne trobi v njihov rog. — Zi-rovski Sokol je napravil zlet v So-vodenj in ga bo še, ali je to vam všeč ali ne! Godba in ples vam nista po volji, ker sta se vršila v moji hiši.

Kmetijski glasnik

STRNIŠČNA PESA.

Rastline, ki nam dajejo živalsko krmo, so v naših razmerah posebno važne, zlasti še po krajih, kjer se pečamo v večji meri tudi s prasičjorejo. Izmed rastlin, ki zaslužijo v tem oziru vso našo pozornost, je važna tudi strniščna pesa. Pesa se da namreč tudi po strnišču z uspehom pridelovati, in zdi se mi potrebno, da se seznanimo tudi s tem načinom njenega pridelovanja.

Strniščna pesa ni nobena posebna vrsta pese, ampak je to pesa, ki jo sejemo ali sadimo spomladi. S prav ugodnim uspehom se da saditi pa tudi še poleti, meseca julija, če imamo dobre sadike in pripravno zemljišče. V tem slučaju lahko dobimo do jeseni še prav bogate pridelke, ki skoraj nič ne zastajajo za pridelki spomladne pese. Treba le, da je bilo pesi močno pognojeno in da smo jo po potrebi okopavali.

Glede pijančevanja je najbolje, da pogledate svoje zagrizence. Kje se popije največ žganja v poznih nočnih urah? Pretep opisujete, ker hočete oblatiti Sokola, ki vam je trn v peti. Mene hočete naslikati kot največjega pretepača in mi s tem krasti dobro ime. Ako sem se jaz dotaknil kakega Osličana z bikovko, plačam za vsakega Orla v naši fari 1000 K (reci en tisoč kron), dotičnemu fantu, ki vam je vest tako „izvrstno“ prinesel na uho, pa še posebno nagrado. Kako me morete soditi za milijonarja? Ali mogoče po davkih na vojno dobičke za leti 1918 in 1919, ko sem bil še leta 1918. v ujetništvu. Mene so čakale doma vislice, vsi drugi ste pa „delili“ doma aprovizacijo, pijančevali, izmozgavali naše premoženje in pili našo kri. Zato sedaj naravnost pozivljete ljudi, naj se ogibljejo mo-je hiše. Ali vas ni sram? Dokažite mi, da premorem le en milijon, pa ga podarim brž v najgrše klerikalne svrhe, če mi pa tega ne dokažete, vas imenujem lažnjivca in politično propalico in dam v podkrepilo 500 kron za Sokolski dom v Gorenji vasi. To-rej obrekljivi na delo! — Dalje pred-bacivate Sokolom in liberalnim Pol-jancem beračenje. Ali ne veste, da si je ravno po zaslugi teh opomoglo par vaših kimovcev? Dosti imamo domačih potreb, med vsemi najvažnejša pa je prosveta, to je šola! Te pa se klerikalci najbolj bojite! — Na vaše prihodnje dopise in zavijanja ne bom odgovarjal. Imam dovolj posla z delom za obstanek in ne morem razpolagati s časom tako, kakor vi. — Fr. T.

Pri nas sejemo povsod strniščno re-po. To je prav. Ta hitro rastoča okopa-vina nam silno veliko odteže, ne le za živalsko klajo, ampak tudi za našo jed, pa naj bo sladka ali kislja. Repa ostane tudi zanaprej naše glavno strniščno korenstvo. Pri tem pa ni treba, da bi prezrli pesu, ki ima to prednost pred repu, da daje bolj varne pridelke in da daje tudi bolj slastno in bolj tečno živalsko krmo.

Da se sami prepričamo o vrednosti strniščne pese, je najbolje, da jo za poizkušnjo nekoliko posadimo. Strniščno peso je dobro prej saditi, če mogoče po zgodnjem ječmenu, da ima več časa za svoj razvoj. Ječmenšče je v tem slučaju dobro pognojiti. Pri saditvi sami je ravnati s peso kakor z zeljem. Prav je, če sadike pred saditvijo namočimo v blatni brozgi, kakor delajo skrbni go-spodarji pri zelju. Če treba, jih je tudi zaliti, da se bolj primejo. Tudi liste

kam kratkočasneje, medtem ko je njegovo po krivici tako dolgočasno na njegovem razdrapanem domu. Medtem je tudi Manc dovolj srdito koračil po drugi strani. Za njim je stopal sin, ki se ni brigal za prepir, ampak se je začudeno in radovedno oziral po Metki, ki je stopala za očetom. Osramočena je gledala v tla, da so ji rjavi kodri padali na obraz. Nosila je leseno ribiško vedro v eni roki, v drugi pa čevlje in nogavice, krilo pa je imela zaradi močave spodrecano. Toda odkar je zagledala na drugi strani hoditi Salija, je sramežljivo odvezala krilo in je ime-la zdaj trojno muko in nadlogo. Mora-la je nositi vso ropotijo, držati krilo in se še žalostiti zaradi prepira. Če bi bila dvignila oči in se ozrla po Saliju, bi videla, da ne izgleda niti ponosno, niti posebno imenitno, tem-več da je tudi sam dovolj v skrbeh. Medtem ko je Metka tako osramoče-na in zmedena gledala v tla in je Sali strmela le v njeno, pri vsej bedi

vitko in ljubko postavo, ki je tako v zadregi stopala dalje, ni opazil niti eden, niti drugi, kako sta utihnila njuna očeta. S pomnoženim srdom sta hitela možakarja proti leseni brvi, ki je bila malo dalje položena čez potok in sta jo ravnokar opazila. Začelo se je bliskati in bliski so ta-jinstveno razsvetljevali temno, otož-no pokrajino ob vodi. Tudi grmelo je v črnosivih oblakih z zamolklim gromom in debele kaplje so padale, ko sta planila oba moža vsa divja hkratu na ozko brv. Brv se je šibila pod njima, ko sta se spoprijela in se bila s pestmi po drhtečih obrazih, bledih od bolesti, ki je izbruhnila na dan. Gotovo ni prijetno in niti od daleč ne dostojno, če pridejo sicer spodobni ljudje v tak položaj, da se v prešernosti, lahkomišljenosti ali silo-branu pretepajo z najrazličnejšimi ljudmi, ki jih nič ne brigajo. Toda to je le nedolžna igrača v primeru z brezmejno trpkostjo, ki objame dva starca, ki se dobro poznata in poznata

že mnogo let. Ako se iz najglobljega sovraštva in po razvoju vsega nju-nega življenja primeta z golimi ro-kami in se bijeta s pestmi! Tako sta sedaj storila osivela možakarja. Pred petdesetimi leti sta se kot dečka pre-tepala zadnjikrat. Potem se dolgih petdeset let nista niti dotaknila, ra-zen v tistih blagih trenutkih ko sta si morda pri pozdravu segla v roke. To pa se je zgodilo spričo njunih trdih in mrkih značajev le redkokdaj. Ko sta se parkrat udarila, sta pre-nehala in sta se tiho borila. Škipala sta z zobmi in le od časa do časa je jeknil kateri. Drug drugega je skušal vreči čez trhlo ograjo v vodo. Zdaj sta prišla tudi njuna otroka za njima in sta videla ta klavni na-stop. Sali je skokoma planil, da čuva in pomaga očetu premagati sovra-ženega nasprotnika, ki je bil videti že itak šibkejši in ravno na tem, da podleže. Metka je vrgla vse od sebe in je z zateglim vzklikom prihitela in objela očeta, da bi ga branila. V

resnici ga je s tem le ovirala in mu delala težkoče. Solze so ji lile iz oči in proseče je gledala Salija, ki je že tudi hotel prijeti njenega očeta in ga popolnoma premagati. Nehote pa je položil roko na lastnega očeta in ga je krepko skušal ločiti od nasprotnika ter ga pomiriti. Tako je boj za trenutek prejenjal — oziroma bolje: vsa skupina se je nemirno prerivala sem-tertja, ne da bi bila mogla priti na-razen. Spričo tega sta prišla mlada dva, ki sta se bila bolj vrinila med stara, tesno skupaj. V tem trenutku je jasen blisk, ki je presekal oblake, obsijal v bližini dekletov obraz. Sali je gledal to obličje, ki mu je bilo tako dobro znano, pa vendar tako izpre-menjeno in toliko lepše. Metka je opazila v tem trenutku tudi njegovo začudenje in se mu je sredi solz in vsega strahu za trenutek brž malce nasmehnila.

(Dalje prihodnjič.)

kaže nekoliko skrajšati. Važno je seveda, da si pripravimo potrebne pesne sadike, ki naj so močne, da bo več uspeha. Pozneje je pa strniščno peso tako obdelavati kakor navadno peso. Potrebno je, da zemljo rahljamo, da se more korenina krepko razvijati in debeliti. Posebno v težki zemlji je na to še posebno gledati. Če je letno vreme ugodno, se lahko pridelava toliko strniščne pese kakor spomladne, to pa v tem slučaju seveda, če nismo pri obdelovanju ničesar zamudili.

Kakor znano, nam pri strniščni repi letina večkrat odpove. Zgodi se slučaj, da nam repa sploh slabo izhaja, kakor se je zgodilo n. pr. lansko leto. Zgodi se, da jo bolhe zdelajo že v prvi mladosti, tako da je treba ponovne posetve. Napadajo jo pozneje pa tudi razne gosenice, ki jo včasih tako oberejo, da ostanejo gola rebra. V takih slučajih je letina pri repi zmeraj več ali manj slaba, tako da je tudi iz tega stališča preudariti, ali bi ne kazalo vsaj en del strniščne repe nadomestiti v pripravnih razmerah s strniščno peso. Pri tej pa resnica, da jo moramo bolj po vrtnarsko pridelavati in da zahteva zaradi tega več dela kakor pa strniščna repa.

Gospodarstvo

= Vrednost denarja. Na zagrebški borzi dne 26. junija se je dobilo: 100 nemških mark za 23 in pol do 24 dinarjev, 100 avstrijskih kron za okoli 48 par, 1 dolar za 76 do 76.75 dinarja, 100 češkoslovaških kron za 145 do 148 dinarjev, 100 laških lir za okoli 360 dinarjev.

= Koliko bankovcev je v prometu. Po izkazu Narodne banke dne 15. junija je bilo v prometu za 4 milijarde 748 milijonov 51 tisoč 5 dinarjev. Od prejšnjega izkaza je za 58 milijonov dinarjev manj v prometu, kar je dober znak. Čim manj bo denarja v prometu, tem večjo veljavo bo imel.

= Žitni trg. Na Hrvaškem so cene nekoliko padle. Pšenica se je tržila po 1525 do 1530 K, koruza po 1220 kron, ječmen po 1280 do 1300 K, moka št. 0, fina po 23.50 do 24 K, slabša po 22 do 22.50 K, otrobi po 600 do 700 K.

Živinski trg. Cene živini v Sloveniji padajo že dalje časa, na Hrvaškem pa so padle šele sedaj za nekaj malega. Pretečeni teden so se tržila na Hrvaškem prvovrstna goveda po 38 do 42 K, a drugovrstna po 28 do 35 K za kg žive teže. Cene svinjam so bile po kakovosti od 64 do 72 K za kilogram žive teže. Pravijo, da bodo cene živini na Hrvaškem še padle. Pri nas se kmetje zelo čudijo, da so po mestih cene mesu še vedno visoke, čeprav morajo sedaj prodajati živino cenejše.

= Kmetijski tečaj za učitelje. Pokrajinska uprava, oddelek za kmetijstvo, priredi v času od 24. julija do 2. septembra t. l. šesttedenski kmetijski tečaj za učitelje na kmetijski šoli na Grmu. V ta tečaj se sprejemajo prosilci iz vse Slovenije pod sledečimi pogoji: 1.) da imajo najmanj 5 let ljudskošolske učiteljske prakse in usposobljenostni izpit za ljudske šole; 2.) da so s kmetije doma, oziroma, da so se s kmetijstvom že praktično pečali; 3.) da so že po svojem dosežanju delovanju pokazali potrebno zanimanje in dobro voljo za kmetijski pouk; 4.) da so iz krajev, kjer je upati, da se najprej ustanove kmetijsko-nadaljevalni tečaji in 5.) da napravijo koncem tečaja izpit o predavani učni tvarini in si pridobe s tem izpričevalo učne usposobljenosti za strokovni pouk na kmetijsko-nadaljevalnih šolah. Prosilci naj poleg tega navedejo (brez priloge) v prošnji tudi vse druge običajne podatke glede starosti, rojstnega kraja, do-

vršenih študij, dosežanjega službovanja kakor tudi glede tega, ali so oženjeni ali ne. V tečaj sprejeti učitelji dobe na zavodu prosto oskrbo, obstoječo iz proste hrane (zajtrk, kosilo, večerjo brez vina), in prosto stanovanje. Stroške potovanja morajo sami trpeti. Med tečajem je pouk nepretrgan (brez dopustov) in se imajo tudi nedelje porabiti za poučne izlete. Sprejeti udeležniki se morajo z reverzom zavezati, da se bodo točno udeleževali pouka in ravnali v vsem po odredbah ravnateljstva. Prošnje za sprejem v kmetijski tečaj je vlagati potem šolskega vodstva in brez koleka pri oddelku za kmetijstvo v Ljubljani, in sicer najkasneje do 10. julija t. l.

= Zagrebški velesejem. Po poročilih iz Zagreba raste obisk velesejma dnevno. Do konca prošlega tedna je obiskalo velesejem nad 100.000 oseb. Pogodbe se sklepajo v velikih vsohtah. Kupci, domači in inozemski, kažejo veliko zanimanja. V petek je obiskal velesejem češkoslovaški ministrski predsednik Beneš. Z dežele prihajajo neprestano velike množice trgovcev.

= Konferenca o južni železnici se je otvorila 23. t. m. v Benetkah. Na tej konferenci se bo obravnavalo tudi vprašanje, ali se naj posamezni deli južne železnice poddržavijo od držav, skozi katerih ozemlje progata teče.

Sokolstvo

Sokol na Bledu priredi v nedeljo 9. julija veliko javno tombolo za zdraviliškimi domom v prid zgradbe novega sokolskega doma.

Posavsko okrožje zagrebške sokolske župe priredi svoj okrožni zlet v Krški vasi pri Brežicah v nedeljo dne 9. julija. Dopoldne se vrše tekme in skušnje deloma na telovadišču v Krški vasi, deloma v Brežicah, popoldne ob 14. uri povorka iz Brežic v Krško vas, nato ob 16. uri javna telovadba, kateri sledi ljudska slavnost. Sodelujejo vsa posavska sokolska društva zagrebške sokolske župe in je udeležba za ta društva obvezna. Sodeluje kostanjeviška «Meščanska godba». Ta okrožni zlet bo di za Posavje II. preskušnja pred Ljubljano!

Prosveta

Alojzij Gradnik: Pot bolesti. Gosp. Gradnik nam je zopet podal lepo zbirko pesmi. Knjiga obstoja iz dveh delov. V prvem so razne pesmi z razno vsebino, v drugem pa opisuje v kratkih pesmih tolminski punt, ko so se tolminski kmetje v 18. stoletju uprli grofu Coroniniju. Knjiga stane nevezana 10 Din, vezana pa 13 Din in se dobiva v vseh knjigarnah. V založbi «Jug» v Ljubljani, Pred škofijo 21, se dobi tudi v usnje vezana z originalnim pesnikovim podpisom in stane 30 dinarjev.

Beleške

+ Proti obrekovanju gonji zoper slovensko demokracijo. Med vsemi pristaši demokratske stranke je vzbudila Kamenarovičeva klevetniška gonja velikansko ogorčenje. Posamezni naši pristaši so nam poslali pisma, v katerih se zgražajo nad obrekovanjem proti ministru dr. Žerjavu, ki si je vsled svojega neumornega dela za dobrobit države izpodkopal svoje zdravje, a za zahvalo je dobil poleno pod noge. — Ravno tako je obsodilo to gonjo načelstvo mariborske oblasne organizacije JDS v svoji seji dne 26. junija. Tozadavna resolucija obsodila poskuse zanesti gonjo v lastne vrste in pozivlja vse strankine organizacije v mariborski oblasti, da zavzamejo

svoje stališče proti klevetniški kampanji ter da storijo ukrepe, ki bodo v bodoče zavarovali demokratsko javnost pred ponovitvijo enakoga izdajskega početja.

+ Krajevna organizacija JDS v Ptujju izrekla zaupanje voditeljem. V petek se je vršil v Ptujju občni zbor tamošnje organizacije JDS. Na zboru, ki je bil lepo obiskan, je podal poročilo o političnem položaju gosp. Špindler. Sprejela se je soglasno sledeča resolucija: «Zavračamo klevete in gonjo proti našim prvoboriteljem, ki ima prozoren namen, razrahljati disciplino v stranki. Z navdušenjem izrekamo svoje neomajano zaupanje napadenim funkcionarjem stranke, zlasti ministru dr. Žerjavu in poslancu dr. Kukovcu. Prvemu želimo, da skoraj popolnoma okreva ter se zdrav in čil s podvojenimi močmi posveti stranki in narodni stvari.»

+ Kaj pa je policajdemokracija? «Straža» piše, da so pogromi (!) proti komunistom na dnevnem redu in da to povzroča policajdemokracija. Takšne reči izvemo le iz «Straže», sami pa še nismo videli nikjer kakšnih pogromov proti komunistom. Takšno bedasto «Stražino» gobezdanje pa že res preseda tudi zvestim «Stražinim» čitalcem, ki pravijo, kadar so bratci med bratci, da so policajdemokracija stare lajne, ki jih vrti «Straža» in pobira mesto krajcarjev kaline, če se dajo na take glupe limance vjeti.

Novosti

*** Zaradi praznikov** je izšla današnja številka danes v sredo namesto v petek.

*** Doživljaji kraljevskega para v Ljubljani.** Kraljevska novoročenca, ki zdaj preživljata prve poročne tedne na Bledu, sta se že večkrat pripeljala v Ljubljano z avtomobilom, ki ga vodi kraljica Marija sama. Ko sta se vozila prvokrat, kraljica še ni vedela za stroge odredbe ljubljanskega voznega reda, in je vodila avtomobil po Gospoštovski cesti z veliko naglico. Kar opazi sredi ceste ljubljanskega redarja z dvignjeno roko in resnim obrazom, kar pomeni: «Stoj! Tako hitra vožnja je prepovedana!» — Kraljica se je seveda morala pokoriti čuvarju postave, smehljaje je odzdravila njegovemu strumnemu pozdravu in potem vozila nadalje z zmernejšo naglico. — Kralj je pa pred par dnevi na Tržaški cesti opazil dečka, ki je prodajal jagode. Vprašal ga je, če mu jih proda; izročil mu je bankovec 100 dinarev, vzel košarico in se hotel vrniti v avtomobil. Deček je obstal z bankovcem v roki, gledal za kraljem in začel jokati. Mimo je prišel gospod in ga vprašal, zakaj joče. Deček mu je razložil, da mu mora gospod, ki je kupil jagode, vendar vrniti košarico, drugače bo doma tepen. Kralj je to zapazil ter vprašal gospoda, zakaj dečko tako plaka. Ko mu je gospod razložil, se je kralj nasmejal, stresel jagode v polo papirja ter vrnil dečku canjico in ga tako rešil domače šibe.

*** Kralj in kraljica v Škofji Loki.** Škofjo Loko je v četrtek 22. t. m. posetil kraljevi par. Pred Sokolskim domom je brat Zihel s kratkim nagovorom pozdravil kralja, L. Calerijeja pa je v imenu Sokolice izročila kraljici šopek nagoljnov in vrtnic. Množica občinstva je burno pozdravljala kralja in kraljico, ki sta bila vidno vrdodščena.

*** Vidov dan,** kot spominski dan preminulih boriteljev za domovino, se praznuje danes po vsej državi.

*** Vprašanje bolnic v Sloveniji.** Slovenske bolnice se nahajajo v zelo slabem gmotnem položaju. Da ne pride do katastrofe in da ne bi mo-

rala celo ta ali ona bolnica prenehati s človekoljubnim delom, pozivamo vse merodajne činitele, da storijo vse, kar je možno, da se katastrofa prepreči. Mariborsko načelstvo JDS se je že bavilo s tem vprašanjem in je vzelo z zadovoljstvom na znanje akcijo, ki jo je pričel demokratski poslanec dr. Kukovec. Načelstvo prosi dr. Kukovca, da tudi demokratski klub v Beogradu izvede akcijo z največjo energijo do kraja, tako da bo s poravnavo dolgov, ki jih imajo bolnice, s povišanjem kreditov in s prepustitvijo lastnih dohodkov bolnic za njihovo upravo omogočen obstoj in razvoj naših bolniških zavodov.

*** Sprejem v vojno akademijo.** Vojna akademija sprejme letos 320 mladeničev, ki so najmanj z dobrim uspehom dovršili 6 razredov kake srednje šole. Čas prijave do 31. julija. Na zahtevo pošlje vojna akademija brezplačno natančna navodila in pogoje.

*** Koliko Jugoslovanov sme prihodnje leto v Ameriko?** V Ameriko sme prihodnje leto 6405 Jugoslovanov. Če bi bili pametni, bi ostali doma in bi s primerno pridnostjo kmalu imeli Ameriko pri nas.

*** Atentator Stejić — pomiloščen.** Kralj je pomiloštil na smrt obsojenega atentatorja Stejića. Izvršil je bil atentat 1. 1921. po sprejetju Vidovdanske ustave, ko je kralj prisegel nanjo.

*** Skrivnosti ruskega dvora.** Princeza Jelena, ki je bila poročena z ruskim velikim knezom Ivanom Konstantinovičem, je spisala svoje spomine in jih je izročila beograjskemu listu «Novi Zivot». Spomini so zanimivi, ker odkrivajo marsikaj z ruskega dvora.

*** Silna nevihta po Sremu in Banatu** je divjala te dni. Padala je tudi debela toča, ki je povzročila mnogo škode po polju.

*** Mavrico ponoči** so imeli nedavno priliko opazovati ljudje v vipavski dolini. Ker je pojav redek, si ga mnogi tolmačijo kot znamenje hudih časov. Babjeverstvo pač še vedno cvete med nami.

*** Živinski umor.** V Spodnjih Vodalah pri Tržiču je ubil s sekuro v prepiru zaradi užitka Jožef Zadnik svojo taščo Marijo Debevc. Da bi se za zločin ne zvedelo, je mrtvi odsekal noge in jo porinil v razbeljeno peč, da je zgorela. Nato je pepel n ostanke kosti zapeljal na njivo in podoral. Sin umorjenke, ki je že dalje časa pogrešal svojo mater, je zadevo naznanil orožništvu, ki je prišlo zverinskemu zločincu kmalu na sled.

Iz raznih krajev

*** V Rudniku pri Ljubljani** so tatovi pokradli pri posestnici Mariji Strgar raznega blaga in denarja za kakih 50 tisoč kron. O tatovih doslej še ni sledu.

*** V Preserju** je delavcu Feliksu Staretu stroj v tovarni zmečkal dva prsta na levi roki.

*** V Bohinjski Bistrici** je umrl zaveden narodnjak in navdušen Sokol, trgovski vodja gospod Mijo Grobtek. Blag mu spomin!

*** Na Bohinjski Bistrici** se vrši na njegovi rojstni hiši v nedeljo 9. julija ob 12. odkritje spominske plošče slovenskemu pisatelju drju. Janežu Mencingerju.

*** Med Novim mestom in Krškimi** je preko Kostonjevice s 14. t. m. uveljena redna avtomobilna zveza. Iz Novega mesta odpelje avtomobil ob 7. zjutraj in pride ob 12. v Krško.

*** V Prestranku** je prišla pod železniški voz žena železniškega delavca Mejatoviča iz Rakitnika. Grozno razmesarjeno so prepeljali v bolnico v Postojno.

*** V Borovnici** sta se te dni sprla zaradi stanovanja Neža Ahčan, žena strojevodje, in Ivan Rot, pisar južne železnice. Oba stanujeta v isti hiši. Rot, ki je zaradi bolezni že dalj časa nesposoben za delo, je šel te dni v

Ljubljano. Ahčanova pa ga je začela zbadati, češ, zakaj lahko vozi v Ljubljano krompir, ako je bolan. Ahčanova bi se bila namreč pred kratkim morala preseliti v Rotovo stanovanje. Ker pa Rot ni mogel dobiti zase drugega, da bi se izselil, sta se oba sila pisano gledala. Ko ga je tedaj Ahčanova, kakor omenjeno, jela zbadati, ga je to tako razkačilo, da je skozi okno svojega stanovanja ustrelil s samokresom in zadel Ahčanovo v desno lice.

* V Brestu pri Tomišlju je posestnik Martin Fistar privezoval živino, ki jo je pastir prignal s paše. Pri tem ga je krava sunila v komolec leve roke. Nastalo je vnetje, ki je zavzelo tako nevarno obliko, da je moral Fistar v bolnico.

* V Slapu pri Vipavi je znorel 28-letni božjastni Stanko Uršič. V napadu blaznosti je na dvorišču posestnika Ferjančiča pograbil njegovega dveletnega sinka in ga zagnal 18 metrov daleč po dvorišču, nato ga je paše z vilami udaril po glavi. Otrok je bil takoj mrtev.

* V Velesovem je slamoreznica zmečkala dva prsta na desnici Neži Jagodice, posestnikovi hčeri.

* V Čvetrežu je pri dedu obtičala košičica v grlu Ivanu Pogačniku, ki so ga morali oddati v bolnico.

* Na Vranskem je umrla gospa Elizabeta Herman, stara 73 let. N. v m. p.

* V Slovenjgradcu je umrla gospa Marijana Zeleznikar iz znane narodne rodbine. Vrli pokojnici blag spomin!

* V Hočah pri Mariboru so se stepili fantje, ko so šli na nabor. V Pristernikovi gostilni so zaklali gostilničarja in še enega domačina.

* V Pohorju pri Mariboru je zadnji čas treščilo na en dan v tri hiše. Vnela se je samo ena, vendar se je posrečilo ogenj še pravočasno zadušiti. Lahko ranjen je bil od strele petletni sinček posestnika Šlambergerja, posestniku Jerovcu pa je strela ubila mlado govedo.

* V Rušah pri Mariboru se je ustrelil Anton Šarha. Sodišče ga je zasledovalo zaradi goljufije in poneverbe. Ko so ga orožniki izsledili in ga hoteli prijeti, je izvršil samomor. Bil je takoj mrtev.

* V Logu pri Ormožu je zadavil svojo ženo črevljar Andrej Lichtenwallner. Pred časom je bil že 5 mesecev zaprt zaradi nečloveškega postopanja z ženo. Pozneje je žena vložila tožbo za ločitev zakona. Tožba je bila ugodno rešena in mož sodnim potom nasilno odstranjen iz ženinega stanovanja. To ga je tako ujezilo, da jo je kenseje obiskal in zadavil. Orožništvo je morilca takoj prijelo in ga izročilo sodišču.

Po svetu

s Smrt Take Jonescu-a. Bivši romunski ministrski predsednik Take Jonescu je dne 21. t. m. zvečer umrl v Rimu. Z njim lega v grob eden največjih državnikov Romunije in eden najiskrenejših prijateljev naše države.

s Novi bankovci po 10.000 mark v Nemčiji. Te dni so prišli v Nemčiji v promet novi bankovci po 10 tisoč mark.

s Število Nemcev na Češkem se zelo niža. Pri ljudskem štetju leta 1921. jih je bilo 250 tisoč manj nego leta 1910.

s Nemški zunanji minister umorjen. Nemški zunanji minister Rathenau je bil 24. t. m. dopoldne umorjen, ko se je peljal s svojega stanovanja v ministrstvo za zunanje zadeve. V imenu naše vlade je nemški vladi izrazil sožalje sekijski načelnik našega ministrstva zunanjih zadev, gospod Jan-kovič.

s Strašne razmere v Rusiji. Ko je letos pozno spomladi skopnel na Ruskem sneg, so našli po raznih rekah na tisoče trupel. Enako se dobe tupatam po poljih mrtveci, ki so bili pokriti s snegom, sedaj pa gnijejo na solncu. Zato se širijo najrazličnejše bolezni:

črne koze, griža, tifus kolera itd. Ljudi pomrje toliko, da so pokopališča premajhna in leže mrtveci po dvoriščih, ob cestah in po stepah. Po nekaterih okrajih so že ljudje pojedli vse mačke in pse. Ker lakota vedno narašča in je draginja od dne do dne hujša, se lotevajo po mnogih krajih tudi ljudi. Pri nekem ciganu so našli 17 otroških teles shranjenih v sobi — kakor soljeno svinjino. Kdor mora zvečer izpod strehe, ne gre ob hišah, ampak le po sredi ceste in nikoli brez zadostnega orožja.

Zanimivosti

ZANIMIV BOJ MED ŽIVALMI.

Življenje zunaj v naravi ne pozna mnogo obzirnosti. Boj za obstanek je trd in krut. Tisti, ki je močnejši in spretnejši, zmaga, slabjši pa se mu mora brezobzirno umakniti ali celo poginiti.

Naravoslovci nam vedo povedati mnogo zanimivega o takih bojih iz živalskega sveta. Tako pripoveduje neki naravoslovec, kao je opazoval borbo med veliko nestrupeno kačo boo in jaguarjem. Boa je silno velika in močna kača, ki se živali ali pa tudi človeka ovije s svojim telesom in se toliko časa krči, dokler ne polomi svoji žrtvi kosti ter jo na ta način umori.

V slučaju, ki ga je opazoval omenjeni naravoslovec v Braziliji, je imela boa svoj rep ovt okrog nekega drevesa, s telesom pa je bila že v dveh svitkih zavita krog jaguarja, ki je poleg tega imel že tudi pol svoje glave v kačjem žrelu. Jaguar je tulil, se branil in praskal s svojimi ostrimi kremplji, toda kača ni popustila. Kadarkoli je jaguar od utrujenosti za trenotek ponehal z obrambo, se ga je kača oklenila tesneje, dokler se ji ni posrečilo zakleniti tudi jaguarjevih nog v svoj strašni objem. V istem hipu je kača še enkrat pritisnila in se skrčila. Jaguar je zavpl, kosti so se strle v njem — in hip nato je bil boj končan. Ko je bil jaguar zadavljen, se je kača spet odmotala z njega in ga je požrla.

Razno

× Slika iz boja v naravi. V Indiji živi majhna, spretna in urna žival, imenovana munguz. Indijci jo visoko čislajo in spoštujejo. Imajo jo tudi ukročeno. Munguz je tam ena najbolj dragocenih in priljubljenih živali; kajti ta mala žival je silno koristna. Kakor je znano, živi v južnih, tropskih krajih nebroj strupenih kač, ki so mestoma silno velike in človeku seveda zelo nevarne. Nikakor pa kača ne prenese boja s spretnim munguzom. Ena izmed najbolj strupenih kač je kobra. Če jo munguz zagleda, jo z bliskovito naglico zgrabi za tilnik in ji zasadi svoje ostre zobe naravnost v hrbtenico. Kača je premagana in v par trenutkih pogine. Ta boj se vrši tako naglo, da ga je celo z najspretnjšimi fotografskimi aparati komaj mogoče fotografirati. Če pomislimo, da je prav lahko mogoče fotografirati najurnejšega konja, ki dirja v najsilnejšem galopu, si lahko vsaj nekoliko predstavljamo bliskovito hitrico munguzovih kretenj.

× «Prosim plačati!» Ko se je končala konferenca v Genovi, so hoteli diplomati v hotelu plačati svoje račune. Lojd Džorž je segel v žep in na mizi so zažvenketai sami zlati tolarji. Italijan Skancer je spustil na mizo srebrne lire, ki so bile še tudi po volji hotelirju. Francoz je napisal nakaznico na banko in tudi njemu se je hvaležno poklonil oštir. Ko je pred očil hotelir račun avstrijskemu delegatu, je ta izvlekel iz svoje velike torbe dva ogromna papirja in rekel: «Gospod hotelir, to sta vozna listka za dva vagona kron, ki sta že tu na kolodvoru.» — Naposled je prišla vrsta na Rusa Čičerina. Ta je pa izvlekel iz žepa dva klišaja za tiska-

nje rubljev in rekel: «Da bo plačan račun, si kar sami natiskajte rubljev, kolikor hočete» — in je mirno naprej kadil svojo fino cigaro.

× Opica — član ekspedicije. Angleški listi poročajo: Koncem prošlega tedna je odplula z ladjo «Malaya» neka angleška ekspedicija na južni tečaj, da tam poišče redke živali, ribe in rastline. Vodja ekspedicije je vzel seboj kot spremljevalko veliko šimpanzo. Kakor trdi vodja, je ta njegova opica zelo pametna in «izobražena». Sedi s člani ekspedicije pri isti mizi, obeduje z njimi in se prav spodobno obnaša. Postreže vsakomur, karkoli od njega zahteva, in še celo z veliko spretnostjo. Po krovu ladje se sprehaja svobodno in je z vsemi mornarji v velikem prijateljstvu.

× Princ Wied in ženske. Pred vojno je «zasedel» albanski prestol znani nemški princ Wied, ki je gotovo še marsikomu v spominu. Princ je seveda rabil denarja in ga je tudi dobil. Posodila ga mu je hčerka nekega broklynskega milijarderja Menges Tearle. Posodila mu je en milijon dolarjev pod pogojem, da jo uvrsti med svoje pariške poslanike. Princ Wied je seveda rad pristal na ta pogoj in je «hvaležno» sprejel in veselo zapravil milijoneček. No, Albanci so pa svojemu nezvanemu vladarju kmalu pokazali vrata, vsled česar princ Wied ni rabil nobenih poslanikov, ne moških, ne ženskih. Potemtakem tudi ni mogel izpolniti obljube, ki jo je bil dal svoji bogati dobrotnici. Ker ni z Wiedom nič, zahteva zdaj Menges Tearle, da ji sedanja albanska vlada vrne posojeni denar. Ostalo bo pa prav gotovo samo pri zahtevi, kajti «kjer ni, še cesar pravico izgubi».

× Prijazen parlament imajo v Tokiju na Japonskem. Pred nedavnim je med zasedanjem nekdo vrgel z galerije velikansko kačo med poslanice. Obravnavali so ravno zadevo glede ženske volilne pravice. Eni so bili za, drugi proti, kača pa je nenkrat zedinila različne nazore. Vsi poslanci so bili mahoma ene misli: da je namreč treba pred strupeno zverjadjo bežati. Zato so jo tudi z združenimi močmi brez razlike struj in strank odkurili iz dvorane. Nazadnje je prišla v zbornico policija, kača pa se je zmagoslavno povzpela na govorniški oder. Seve, policisti so zaman čakali, kdaj jim kača pojasni položaj. Žival je samo molče sikala in nazadnje izginila, za njo pa polagoma tudi policaji, ki niso marali imeti opravka s to strupeno zalego.

× Davkov ne plača, raje umre. Mihael Liguori v Neapolu si je zadnja leta pridobil prav znatno premoženje. Ko so bile izdane naredbe o davkih na vojne dobičke, je to Liguorija tako presunilo, da se mu je začel mračiti um. Edina njegova misel je bila ta, kako bi se ognil davkom. Ko pa je pred nekaj dnevi od davčnih oblasti prejel plačilni nalog, se je — zastrupil. Tega mož seveda ni pomislil, da bodo davki vseeno plačani, pa če tudi pokaže on življenju fige.

× Prvi advokat na Angleškem obešen. Iz Londona poročajo, da je bil obsojen te dni na smrt odličen škotski odvetnik Herbert Rowse Armstrong. Aretiran je bil radi suma, da je zastrupil nekega svojega stanovskega tovariša. Med procesom pa se je izkazalo, da je zastrupil tudi svojo ženo. Vsled tega je bil obsojen na smrt in obešen v jetnišnici Gloucester. To je prvi slučaj, da je bil na smrt obsojen in obešen — angleški advokat.

Za smeh in kratek čas

Ženska, ki je govorila resnico.

Ena edina ženska je govorila resnico, ko je rekla svojemu ljubimcu: «Ti si prvi moški, ki sem ga poljubila.»
Ta ženska je bila — Eva!

Očetov vzdih.

Pertinčar je hotel imeti za vsako ceno gospoda in je dal sina v šole. Imel pa je smolo. S fantom ni kazalo nič drugega nego vzeti sina spet lepo domov. Pri tej priliki je vzkliknil užaljeni oče:

«O, koliko krav sem dal za tega edinega — kozla!»

Vsak po svoje.

Postopač kočijažu: «Ali naj podržim vašega konja?»

Kočijaž: «Ni treba! Saj ne bo zdirjal.»

Postopač: «Ne, ne! Mislil sem le tako, da se kljuse ne zgrudi.»

Zdravstvo

Z Kapanje nog v mrzli vodi je zelo koristno. Noge pridejo največ v dotiko z raznimi nečistotami. Ako jih tedaj pridno umivamo, jih seveda čistimo, obenem pa pospešujemo z drgnjenjem pravilni obtok krvi. Hladna voda krepi nožne žilve in sploh utrjuje. Zato ljudje, ki redno kopljejo noge v hladni vodi, v splošnem manj poznajo bolečine, ki izvirajo iz bolezni, dobljenih od prehlada. Najbolje je umivati noge vsak večer, predno gre človek spat.

Zelo prijetno deluje lekarnarja Fellerja prijetno dišeči «Elsafluid», če se drgnejo z njim hrbet, roke, noge in celotno telo. «Elsafluid», ki se uporablja tudi kot lepotilo (kosmetikum) in ki služi negovanju kože, zob in ust, je mnogo močnejši in boljše kakor francosko žganje in že 25 let priljubljeno sredstvo. 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica stane z zamotom in poštnino vred 72 kron. Razpošilja ga Evgen V. Feller, lekarnar v Stubici donji, Elsatrg št. 360 (Hrvaško).

Tisoči ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišeči

Fellerjev „Elsafluid“

kot lepotilo (kosmetikum)

za nego zob, zobnega mesa in glave ter kot dodatek k vodi za umivanje, ker učinkuje zaradi svojega antiseptičnega, čistečega in osvežujočega delovanja kar najbolje. Ravno tako je priljubljen kot krepko, blago delujoče in

vrlo prijetno sredstvo za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celotnega telesa. „Elsafluid“ je mnogo močnejši in učinkovitejši nego francosko žganje in sploh najboljšo sredstvo te vrste. Tisočera priznanja! Z zamotom in poštnino za vsakega:

3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 72 K.

Za prodajalce:

12 dvojnih steklenic ali 4 specialne steklenice 300 K
24 dvojnih ali 8 specialnih steklenic. 570 K
36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic. 800 K
POSTNINE PROSTO na Vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obilje za kurja očesa po 8 K in 12 K; Elsa mentolni klinčič 16 K; Elsa posipalni prašek 12 K; pravo Elsa ribje olje 80 K; Elsa ustna voda 48 K; Elsa kolonjska voda 80 K; Elsa šumski miris 60 K; glicerini po 16 in 60 K; Lysol, Lysosol 48 K; kliški čaj 4 K; Elsa mrčesni prašek 16 K; trup za podgane in miši po 16 in 20 K.

EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA donja, Elsatrg št. 360 (Hrvaško).

Kaj je Elsafluid — to se zna!

Lekarnar Feller — Stubica!